

[Torben Rechendorff]

Med andre ord: Det, som foreligger i dag, er en strøm af løfter, og fru Pernille Frahm har jo selv i sin dagsorden opregnet dem alle. Vi har medansvar for nogle af dem; det skal jeg ikke på nogen måde forsøge at løbe fra. Vi er også klar til at indgå i forhandlinger om det. Samtidig gør vi opmærksom på, at skattegrundlaget rundt omkring jo forbedres, og derfor er der grund til at se det i sammenhæng.

Vi mener stadig væk, at der er meget at hente ude omkring i forbindelse med omlægninger og ændringer og ved at opnå besparelser på andre konti, men jeg sagde i min tale, at vi er nødt til at medgive kommuner og amter, at på nogle områder er vi nok ved at være inde og skære i selve benet.

Jeg skal også sige til hr. Klaus Hækkerup, at jeg kender godt Det Konservative Folkepartis eget oplæg af 21. marts. Det er nu ikke et oplæg, der primært handler om den kommunale økonomi, som hr. Klaus Hækkerup også gjorde opmærksom på, men det kan ikke nytte noget, at man her forsøger at pille den kommunale økonomi og den kommunale økonomiske situation ud af den samlede, og hvis hr. Klaus Hækkerup – det kan jeg forstå – han har gjort grundigt – vil kigge på vores oplæg igen, så vil han kunne konstatere, at finansieringen af de ting, vi nævner, er på plads i oplægget.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det er hr. Klaus Hækkerups bemærkninger om Folketingets viden om den kommunale økonomi, der får mig herop igen. For når man prøver at få noget ud af regeringen om, hvad man har tænkt sig, hvordan man har tænkt sig at opfylde de løfter, man har været med til at give, og de forventninger, man har været med til at give befolkningen, så lyder svaret ni ud af ti gange: Det er vi ved at undersøge. Vi er ved at undersøge, hvad behovet er, og vi er ved at undersøge, hvad det koster, og vi er ved at undersøge, hvad kommunerne egentlig vil have.

Det vil sige, at en masse af de løfter, man har givet, er nogle blankochecks, som man sådan stikker ud, for at det skal se pænt ud, og når det så kommer til realiteter, når vi skal ind til benet, når vi skal give folk en chance for at lukke de gaver op, som regeringen vil give dem, så er der pludselig ingenting. Så går kejseren rundt uden klæder.

Jeg synes, vi mangler en forklaring fra regeringen på, hvordan man har tænkt sig at få bare en smule af alt dette gennemført, uden at det bliver igennem disse forhandlinger, uden at vi nu kan få en ordentlig dagsorden vedtaget, som viser befolkningen, at regeringen vil noget med det, den siger.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg har svært ved at forstå fru Pernille Frahms gentagne omtale af gaver, som man har lovet. Regeringen har allerede ved fremsættelsen af regeringsgrundlaget, regeringen har ved fremsættelsen af finanslovsforslaget for indværende år, og indenrigsministeren har i dag i sin tale sagt, at målsætningen for den økonomiske politik er at holde væksten i de offentlige udgifter under væksten i den samlede produktion.

Men da der faktisk er vækst i den samlede produktion, endda stigende vækst i den samlede produktion i samfundet, er der også plads – men beskedne plads – til vækst i de offentlige udgifter, og det er den beskedne vækst i de offentlige udgifter, der skal bruges både på det statslige område og på det kommunale område.

Indenrigsministeren har ganske rigtigt nævnt nogle af de ting, der kommer til at indgå i debatten med kommunerne, i debatten i regeringen, i debatten i Folketinget om prioriteringen af de offentlige udgifter for 1995. Det kommer vi til løbende at beskæftige os med. Men fru Pernille Frahms fremstilling af, at der nu er åbnet en kæmpe gavebod, som pengene fosser frem af, er fantasi grebet ud af den blå luft. Det er muligt, at det er og altid har været SF's ønskedrøm, men det har intet med de økonomiske realiteter at gøre, vil jeg gerne sige.

Og så synes jeg faktisk, at fru Pernille Frahm – og det var det, jeg prøvede at sige før – havde et point i, at vi løbende er dårligt informeret om udviklingen i kommunernes økonomi. Vi får løbende at vide, at nu brænder det hele derude, og nu kan de slet ikke klare verden mere, og når vi så har hørt det og når frem til årets udgang og ser, at de kommunale kassebeholdninger er vokset med en milliard kroner, så siger man til sig selv: Brændte det nu også så meget, at de slet ikke kunne se, at der var vand nogen steder, og at der alligevel også løb nogle penge i kassebeholdningen?